

מסמך 9

מסמך 9

היחס של הרוח האינוסופית ליקום

דבר-מה מוזר אירע בעת שהאב האוניברסאלי והבן הנצחי התאחדו בנוכחות פרדיס בכדי להפוך עצמם לאישיים. דבר לא העיד מבעוד מועד כי במצב נצח זה יהפוך הפועל האחד לאישי, בדמות רוחניות בלתי-מוגבלת, המתואמת עם הדעת המוחלטת וניחנת בזכויות ייחודיות של הפעלת אנרגיה. התהוותו של הפועל האחד משלימה את שחרור האב מכבלי המושלמות הממורכזת ומאזיקי מוחלטות האישיות. ושחרור זה מתבטא בכוחו האדיר לברוא הוויות, המותאמות היטב לשמש כרוחות סועדות, ואפילו ליצורים הגשמיים של היקומים המתפתחים שיבואו לאחר מכן.

האב הוא אינוסופי באהבה וברצון, במחשבה הרוחנית ובתכלית; והוא הינו התומך האוניברסאלי. הבן הוא אינוסופי בבינה ובאמת, בביטוי הרוחני ובפירוש; והוא הינו המגלה האוניברסאלי. פרדיס אינוסופי בפוטנציאל מתת הכוח ובקיבולת לשליטה אנרגטית; והינו המייצב האוניברסאלי. לפועל האחד זכויות ייחודיות לסינתזה, קיבולת אינוסופית לתיאום כל אנרגיות היקום הקיימות, כל הרוחות הממשיות וכל הבריות התבוניות ביקום; המקור והמרכז השלישי הוא המאחד האוניברסאלי של מגוון האנרגיות והיצירות, אשר הופיעו כפועל-יוצא של התוכנית האלוהית ושל התכלית הנצחית של האב האוניברסאלי.

הרוח האינוסופית, הבורא האחד, מהווה סועד אוניברסאלי אלוהי. הרוח מגישה ללא-הרף את סעד חסד הבן ואת סעד אהבת האב, והיא שורה בהרמוניה אף עם הצדק היציב, הבלתי-משתנה והישר של שילוש פרדיס. השפעתה והאישיות שלה קרובות אליכם בכל עת; והן יודעות ומכירות אתכם באמת ובתמים.

ברחבי היקומים, סוכנויות הפועל האחד מתפעלות ללא-הרף את כלל הכוחות והאנרגיות של החלל. בדומה למקור ולמרכז הראשון, כך גם המקור והמרכז השלישי מגיב הן לרוחני והן לגשמי. הפועל האחד הינו ההתגלות של אחדות האל, אשר בו הכול מתקיים – הדברים, המשמעויות והערכים; האנרגיות, הדעת והרוחות.

הרוח האינוסופית מחדרת את כל החלל; היא שוכנת במעגל הנצח; והרוח, כמו האב וכמו הבן, הינה מושלמת ובלתי-משתנה – היא מוחלטת.

1. תכונות המקור והמרכז השלישי

המקור והמרכז השלישי ידוע בשמות רבים, וכולם מתארים את יחסו ומכירים בפעולותיו: כאל הרוח, הוא הינו האישיות המתאמת והשקול האלוהי לאל הבן ולאל האב. כרוח האינוסופית, הוא הינו השפעה רוחנית נוכחת-בכל. כמתפעל האוניברסאלי, הוא הינו האב הקדמון של הבריות השולטות-בעוצמה, והמפעיל של הכוחות הקוסמיים של החלל. כפועל האחד, הוא המייצג המשותף והמוציא לפועל של השותפות האב-הבן. כדעת המוחלטת, הוא הינו מקור הענקת כלל השכל המצוי ברחבי היקומים. וכאל הפעולה, הוא ככל הנראה אביהם הקדמון של התנועה, השינוי ומערכות היחסים.

כמה מתכונותיו של המקור והמרכז השלישי נגזרות מן האב, כמה מהן נגזרות מן הבן, ונראה כי תכונות אחרות אינן פעילות או נוכחות באופן אישי לא באב ואף לא בבן; לא נוכל להסביר תכונות אלה, אלא על-ידי ההנחה שהשותפות האב-הבן, המנציחה את המקור והמרכז השלישי, פועלת באופן עקבי בהרמוניה עם העובדה הנצחית של מוחלטות פרדיס, ומתוך הכרה בעובדה זו. הבורא האחד מגלם את מלוא מושגיהן האינוסופיים והמשולבים של אישיות האלוהות הראשונה והשנייה.

מסמך 9

בעודכם חוזים באב כבורא מקורי ובבן כמנהלן רוחני, שומה עליכם לחשוב על המקור והמרכז השלישי כעל מתאם אוניברסאלי, כעל סועד של שיתוף פעולה בלתי-מוגבל. הפועל האחד הינו המתאם של כל המציאות בפועל; הוא הינו מאגר האלוהות של מחשבת האב ושל דבר הבן, ובעת פעולתו הוא אף מתחשב לנצח במוחלטות החומרית של האי המרכזי. שילוש פרדיס הצהיר על הסדר האוניברסאלי של קדמה; והשגחתו של האל הינה ממלכתם של הבורא האחד ושל ההווה העליונה המתפתחת. לא תוכל כל מציאות-בפועל, או כל מציאות-בהתממשות, לחמוק מהתייחסות בסופו-של-דבר למקור ולמרכז השלישי.

האב האוניברסאלי חולש על ממלכות קדם-האנרגיה, קדם-הרוח והאישיות; הבן הנצחי שולט בעולמות של פעילויות הרוח; נוכחות אי פרדיס מאחדת את ממלכת האנרגיה הפיזית ואת העוצמה המתגשמת; הפועל האחד פועל לא רק כרוח אינסופית המייצגת את הבן, אלא אף כמתפעל הכוחות והאנרגיות של פרדיס, ובכך מביא הוא לכדי קיום את הדעת האוניברסאלית המוחלטת. הפועל האחד מתפקד ברחבי היקום המקיף כאישיות נבדלת וחיובית, ובמיוחד בעולמות הגבוהים יותר של ערכים רוחניים, מערכות יחסים פיזיות-אנרגיות ומשמעויות דעת אמיתיות. בייחוד הוא פועל כל אימת ובכל מקום שבו אנרגיה ורוח מתחברות ופועלות זו על זו; הוא שולט בכל התגובות באמצעות הדעת, מחזיק עוצמה כבירה בעולם הרוח ומפעיל השפעה אדירה על האנרגיה ועל החומר. בכל עת ועת, מביע המקור השלישי את טיבו של המקור והמרכז הראשון.

המקור והמרכז השלישי חולק באופן מושלם וללא-סייג את תכונת נוכחותו-בכל של המקור והמרכז הראשון, ולעיתים מכונה הוא הרוח הנוכחת-בכל. באופן מיוחד ואישי ביותר, חולק אל הדעת את תכונת ידיעת-הכל של האב האוניברסאלי ושל בנו הנצחי; הידע של הרוח הינו מעמיק ושלם. הבורא האחד מבטא היבטים מסוימים של תכונת יכולת-הכל של האב האוניברסאלי, אולם למעשה הוא כל-יכול אך ורק בממלכות הדעת. אישיות האלוהות השלישית הינה המרכז השכלי והמנהלן האוניברסאלי של ממלכות הדעת; בתחום זה הוא מוחלט – ריבונותו הינה בלתי-מוגבלת.

נראה כי הפועל האחד מונע על-ידי השותפות האב-הבן, ואולם כל פעולותיו נראות כמכירות ביחס האב לפרדיס. לעיתים ובפעולות מסוימות, נראה הוא כמפצה על היעדר מושלמות התפתחותן של האלוהויות ההתנסותיות – האל העליון והאל המרבי.

וכאן טמון מסתורין אינסופי: האינסוף גילה את אינסופיותו בו-זמנית בבן וקפרדיס, ואז, הגיחה לכדי קיום הווה השקולה לאל באלוהותה, המשקפת את טיבו הרוחני של הבן, והמסוגלת להפעיל את תבנית פרדיס; הווה אשר בריבונותה הינה כפופה ארעית, אך בדרכים רבות נראית כמגוונת ביותר בפעולה. ועליונות-לכאורה זו בפעולה ניכרת בתכונתו של המקור והמרכז השלישי, בהיותו עליון אף ביחס לכבידה הפיזית – המופע האוניברסאלי של אי פרדיס.

בנוסף לשליטת-על זו באנרגיה ובכל הדברים הפיזיים, ניחנה הרוח האינסופית אף בתכונות הסבלנות, החסד והאהבה, אשר מתגלות בעדנה כה גדולה בסעד הרוחני שלה. הרוח הינה כשירה ביותר על-מנת לסעוד באהבה, ולהאפיל על הצדק באמצעות רחמים. כל תכונות האדיבות השממית והחיבה החומלת של הבן המקורי הנצחי, אף הן מנת חלקו של אל הרוח. יקום מוצאכם מחושל הוא בין פטיש הצדק לבין סדן הסבל; ואולם, אלה האוחזים בפטיש הינם ילדי החמלה, צאצאיה הרוחניים של הרוח האינסופית.

2. הרוח הנוכחת-בכל

האלוהים הינו רוח בשלושה מובנים: הוא עצמו רוח; בבנו הוא מופיע כרוח ללא-סייג; ובפועל האחד, כרוח בת-בריתה של הדעת. ובנוסף למציאויות רוח אלה, היננו סבורים כי מבחינים אנו ברמות של מופעי רוח התנסותיים – הרוחות של ההווה העליונה, האלוהות המרבית והמוחלט האלוהי.

מסמך 9

הרוח האינסופית משלימה את הבן הנצחי, ממש כשם שהבן משלים את האב האוניברסאלי. הבן הנצחי הינו אישיות האב שהפכה לרוחנית; הרוח האינסופית הינה רוחניותם של הבן הנצחי ושל האב האוניברסאלי אשר הפכה לאישית.

קווים רבים של כוח רוחני ומקורות של עוצמה על-חומרית מחברים את אנשי אורנטיה ישירות עם אלוהויות פרדיס. ישנו הקשר של מכוונני המחשבה, המחברים ישירות לאב האוניברסאלי; קיימת ההשפעה הנרחבת של דחף הכבידה הרוחנית של הבן הנצחי; וכן, קיימת נוכחותו הרוחנית של הבורא האחד. בין תפקוד רוח הבן לתפקוד רוחה של הרוח קיים הבדל בפעולה. בסעד הרוחני שלה, האישיות השלישית עשויה לפעול כדעת ועוד רוח, או כרוח בלבד.

בנוסף לנוכחויות פרדיס אלה, נהנים בני אורנטיה מההשפעות הרוחניות ומהפעילויות של היקום המקומי ושל יקום העל, שבהם שוכן מערך אינסופי-כמעט של אישיות אוהבות, אשר מוליכות תמיד את בעלי התכלית האמיתית ואת בעלי הלב הישר, מעלה ופנימה, אל עבר האידיאלים של האלוהות ואל עבר המטרה של המושלמות העילאית.

היננו יודעים את נוכחות הרוח האוניברסאלית של הבן הנצחי; ביכולתנו להבחין בה בבירור. את נוכחותה של הרוח האינסופית, אישיות האלוהות השלישית, אפילו בני תמותה עשויים לדעת, באשר מסוגלים יצורים גשמיים לחוות בפועל את חסד ההשפעה האלוהית הזו, הפועלת כמתת רוח הקודש של היקום המקומי בקרב הגזעים האנושיים. בני האדם אף עשויים להיות מודעים במידה מסוימת למכוונן, קרי לנוכחותו הלא-אישית של האב האוניברסאלי. רוחות אלוהיות אלה פועלות יחדיו ובתאום מושלם על-מנת לרומם את האדם ולהפכו לרוחני. רוחות אלה הינן כאחת ביישום הרוחני של תוכניות ההרקעה והשגת המושלמות של בני התמותה.

3. המתפלל האוניברסאלי

אי פרדיס הינו המקור והמהות של הכבידה הפיזית; ודי בכך על-מנת שתדעו כי בכל קיום היקומים הגשמי, הכבידה הינה אחד מהדברים היותר ממשיים והמהימנים לנצח. לא ניתן לשנות או לבטל את הכבידה, אלא באמצעות אותם כוחות ואנרגיות אשר ציוו האב והבן יחדיו, ואשר הופקדו בידי המקור והמרכז השלישי ופועלים בסימוכיות עימו.

הרוח האינסופית ניחנה בעוצמה ייחודית ומדהימה – אנטי-כבידה. עוצמה זו אינה נוכחת בצורה פעילה (נראית) באב או בבן. יכולת זו, לשאת את כוח המשיכה של הכבידה החומרית, אשר הינה מטבע המקור השלישי, מתגלה בתגובותיו האישיות של הפועל האחד בשלבים מסוימים של יחסים אוניברסאליים. ותכונה ייחודית זו ניתנת להעברה לאישיות גבוהות מסוימות של הרוח האינסופית.

אנטי-כבידה יכולה לבטל את הכבידה בתוך תחום מסגרת מקומית; והיא עושה כן באמצעות הפעלת נוכחות כוח שקולה. היא פועלת אך ורק בהתייחסות לכבידה חומרית; וזוהי איננה פעולה של דעת. מופע ההתנגדות-לכבידה של ג'ירוסקופ מהווה תיאור הולם לתוצאתה של אנטי-כבידה, אך הינו חסר ערך לשם תיאור הגורם של האנטי-כבידה.

ומעבר לכך, הפועל האחד מציג כוחות המסוגלים להתעלות מעל הכוח ומנטרלים את האנרגיה. כוחות אלה פועלים באמצעות האטה של אנרגיה עד לנקודה שבה היא הופכת לחומר, וכן באמצעות שיטות אחרות שאינן ידועות לכם.

הבורא האחד עצמו אינו אנרגיה, ואף לא המקור או היעד שלה; הוא זה אשר מתפלל אותה. הבורא האחד הינו פעולה – תנועה, שינוי, התאמה, תיאום, ייצוב ושווי משקל. האנרגיות הכפופות במישורין או בעקיפין לשליטת פרדיס, מגיבות מטיבן לפעולותיהם של המקור והמרכז השלישי ושל מגוון סוכניו.

מסמך 9

את יקום היקומים מחדרים יצוריו שולטי-העוצמה של המקור והמרכז השלישי: בקרים פיזיים, מנהלי כוח, מרכזי כוח ונציגים אחרים של אל הפעולה, אשר עוסקים בוויסות ובייצוב האנרגיות הפיזיות. היצורים הייחודיים הללו, בעלי התפקודים הפיזיים, ניחנים כולם במגוון תכונות של שליטה בעוצמה, כדוגמת אנטי-כבידה, אשר בהן עושים הם שימוש במאמציהם לייצב את שווי המשקל הפיזי של החומר והאנרגיה של היקום המקיף.

נראה כי כל הפעילויות החומריות הללו של אל הפעולה, מייחסות את תפקודו לאי פרדיס, ואכן, סוכנויות הכוח כולן מתחשבות במוחלטות האי הנצחי, ואף תלויות בו. ואולם, הפועל האחד אינו פועל בעבור פרדיס ואף לא בתגובה אליו. הוא פועל באופן אישי בעבור האב והבן. פרדיס אינו אישיות. כל העשייה של המקור והמרכז השלישי בתחום הלא-אישי והבלתי-אישי, ובכל התחום של מה שהוא אחר-מאשי, מהווה פעולות רצוניות של הפועל האחד עצמו; ואלה אינן שיקוף, נגזרת, או תוצאה של משהו או של משהו.

פרדיס הוא תבנית האינסוף; ואל הפעולה הינו מפעילה של תבנית זו. פרדיס הינו נקודת הסמך החומרית של האינסוף; וסוכנויות המקור והמרכז השלישי הינן ידיות התבונה, אשר מניעות את הרמה החומרית ומזריקות ספונטאניות אל תוך מכניזם הבריאה הפיזית.

4. הדעת המוחלטת

למקור והמרכז השלישי קיים טבע אינטלקטואלי הנפרד מתכונותיו החומריות והרוחניות. לא בקלות ניתן להתקשר עם טבע שכזה, אך הוא ניתן לסימוכיות – באופן אינטלקטואלי, אם כי לא באופן אישי. ברמות פעולת הדעת, טבע זה ניתן להבחנה מהתכונות החומריות ומהאופי הרוחני של המקור והמרכז השלישי, ואולם בעבור האישיות המנסות להבחין בו, טבע זה לעולם אינו פועל באופן עצמאי מהתגשמויות פיזיות או רוחניות.

הדעת המוחלטת הינה הדעת של האישיות השלישית; והיא בלתי-נפרדת מאישיותו של אל הרוח. בהוויות פעילות, הדעת איננה נפרדת מהאנרגיה, מהרוח, או משתיהן גם יחד. הדעת איננה תכונתית [אינהרנטית] לאנרגיה; אנרגיה קולטת את הדעת ומגיבה לה; דעת עשויה להיות מוספת על-גבי אנרגיה, אך תודעה איננה תכונתית ברמה החומרית הטהורה. דעת לא חייבת להתווסף לרוח טהורה, באשר זו מטבעה מודעת ומזהה. באופן כזה או אחר, רוח הינה תמיד תבונתית, בעלת-דעת. עשויה זו להיות דעת כזו או אחרת, קדם-דעת, או על-דעת, ואף רוח דעת, אולם ביכולתה לעשות את השקול למחשבה ולידיעה. בוננות הרוח מתעלה מעל תודעת הדעת, מתווספת לה, ומבחינה תיאורית אף קודמת לה.

הפועל האחד הינו מוחלט רק בתחום הדעת, בממלכות התבונה האוניברסאלית. הדעת של המקור והמרכז השלישי הינה אינסופית; היא מתעלה לחלוטין מעל מעגלי הדעת הפעלתניים הפועלים ביקום היקומים. מתת הדעת של שבעת יקומי העל נובעת משבע רוחות האב, האישיות היסודיות של הפועל האחד. רוחות אב אלה מפיצות את הדעת ליקום המקיף בדמות הדעת הקוסמית; את יקומכם המקומי מחדרת גרסת נבאדון של הדעת הקוסמית מטיפוס אורונטון.

הדעת האינסופית מתעלמת מן הזמן; הדעת המרבית מתעלה מעליו; ואילו הדעת הקוסמית מותנית בו. וכך גם ביחס למרחב: הדעת האינסופית בלתי תלויה במרחב, אך באשר נרד מן הרמה האינסופית לרמות הדעת המסייעות, שומה על השכל להביא בחשבון יותר ויותר את עובדת קיום המרחב ואת מגבלותיו.

כוח קוסמי מגיב לדעת בדיוק כשם שהדעת הקוסמית מגיבה לרוח. הרוח הינה תכלית אלוהית והדעת הרוחנית הינה תכלית אלוהית בפעולה. אנרגיה היא דבר; דעת היא משמעות; ורוח הינה

מסמך 9

ערך. אפילו בזמן ובמרחב, מייצרת הדעת את אותן מערכות יחסים קרובות בין האנרגיה והרוח, אשר מרמזות על קרבת-אחיות הדדית ביניהן בנצח.

הדעת מתמירה את ערכי הרוח למשמעויות של השכל; לרצון קיימת העוצמה לגרום למשמעויות הדעת להניב פרי בתחום החומרי, כמו גם בתחום הרוחני. ההרקעה לפרדיס כרוכה בצמיחה יחסית ומובחנת ברוח, בדעת, ובאנרגיה. האישיות הינה המאחדת את הרכיבים הללו של עצמיות התנסותית.

5. סעד הדעת

המקור והמרכז השלישי הינו אינסוף של דעת. אף אם יגדל היקום לכדי אינסוף, עדיין יהא פוטנציאל הדעת שלו הולם ומספק בכדי להעניק ליצורים רבים מני ספור דעת מתאימה ודרישות קדם-שכליות אחרות.

בממלכות של הדעת הברואה, מולכת עליונה האישיות השלישית, בצירוף עמיתיה המתאמים והכפפים. המקור הבלעדי של תחומי הדעת של הברואים הינו המקור והמרכז השלישי; הוא הינו מעניק מתת הדעת. אפילו לרסיסי האב לא יתאפשר לשכון בדעת האדם, עד אשר נסללה כראוי הדרך עבורם, באמצעות פעולת הדעת והתפקוד הרוחני של הרוח האינסופית.

המאפיין הייחודי של הדעת הינו היכולת לתתה למגוון כה רחב של חיים. באמצעות עמיתיו הבוראים והברואים, סועד המקור והמרכז השלישי את כל הדעת בכל העולמות. סועד הוא את השכל האנושי והתת-אנושי באמצעות שלישי של היקום המקומי; ובאמצעות הסוכנות של הבקרים הפיזיים סועד הוא אף את הנמוכות ביותר שבין הישויות שאינן-מתנסות, שהינן מהסוגים הפרימיטיביים ביותר של הדברים החיים. ותמיד יהא הכיוון של הדעת, סעד של אישיות בעלות דעת-רוח או דעת-אנרגיה.

הואיל ומקור הדעת הינו אישיות האלוהות השלישית, טבעי הדבר כי קל יותר ליצורים האבולוציוניים בעלי הרצון ליצור מושגים מובנים על אודות הרוח האינסופית; הרבה יותר מאשר על אודות הבן הנצחי או האב האוניברסאלי. המציאות של הפועל האחד מקבלת ביטוי בלתי-מושלם בעצם קיומה של הדעת האנושית. הפועל האחד הינו האב הקדמון של הדעת הקוסמית, ואילו הדעת האנושית הינה מעגל אינדיבידואלי, חלק לא-איש של דעת קוסמית זו, המוענק ביקום מקומי בידי בת יצירתית של המקור והמרכז השלישי.

אף כי מקור הדעת הינו האישיות השלישית, אל לכם להניח כי כל מופעי הדעת אלוהיים הם. שורשיו של השכל האנושי מצויים במקור החומרי של גזעי עולם החי. השכל ביקום איננו התגלות אמיתית יותר של האל אשר הוא דעת, מאשר הטבע הפיזי הינו התגלות אמיתית של היופי ושל ההרמוניה של פרדיס. המושלמות קיימת בטבע, ואולם הטבע איננו מושלם. הפועל האחד הינו מקור הדעת, ואולם הדעת איננה הפועל האחד.

הדעת באורנטיה הינה פשרה בין מהות מושלמות המחשבה לבין תפישת החיים המתפתחת של טבעכם האנושי הבלתי-בוגר. התוכנית להתפתחותכם השכלית אכן ניחנת במושלמות נעלה, אולם בעודכם פועלים במשכנכם, העשוי בשר-ודם, הינכם רחוקים מאוד ממטרה אלוהית זו. מוצאה של הדעת הינו ממקור אלוהי, ואכן מיועד לה גורל אלוהי, אך דעתכם כבני תמותה עדיין איננה ניחנת באצילות אלוהית.

לעיתים תכופות, תכופות מדי, פוגמים אתם בדעתכם על-ידי מחשבות לא-כנות, ואף צורבים אותה בחוסר-יושרה; אתם חושפים את דעתכם לפחדים חייתיים ומעוותים אותה באמצעות חרדה חסרת-תוחלת. לפיכך, בעוד מקור הדעת הינו אלוהי, הדעת, כפי שאתם מכירים אותה בעולמכם – עולם של הרקעה – אינה יכולה להפוך בנקל למושא הערכה, ועוד פחות מכך – למושא הערצה או

מסמך 9

סגידה. הגות בחוסר הבשלות ובחוסר הפעילות של השכל האנושי, שומה עליה כי תוביל לתגובות של ענווה בלבד.

6 מעגל כבידת-הדעת

המקור והמרכז השלישי, התבונה האוניברסאלית, מודע באופן אישי לכל דעת ולכל שכל בכלל הבריאה, והוא מקיים קשר אישי ומושלם עם כל היצורים הללו – הגשמיים, המורונטיים והרוחניים – אשר קיבלו את מתת הדעת, באשר הינם ביקומים הנרחבים. כל פעילויות הדעת הללו נאחזות במעגל כבידת-הדעת המוחלט, המתמקד במקור והמרכז השלישי, ואשר מהווה חלק מתודעתה האישית של הרוח האינסופית.

בדומה לאופן שבו מושך האב את כל האישיות לעברו, ובדומה לאופן שבו מושך אליו הבן את כל המציאות הרוחנית, כך הפועל האחד מפעיל כוח משיכה על כל הדעת; הוא מולך ושולט ללא-סייג במעגל הדעת האוניברסאלי. כל הערכים השכליים האמיתיים והמקוריים, כל המחשבות האלוהיות והרעיונות המושלמים, נמשכים בבטחה אל תוך מעגל מוחלט זה של דעת.

תוכל כבידת הדעת לפעול בלא תלות בכבידה החומרית או הרוחנית, ואולם כאשר שתי האחרונות נוגעות זו בזו, כבידת הדעת תפעל תמיד. כאשר כל השלוש פועלות בצוותא, תוכל כבידת האישיות לחבוק את היצור החומרי – באשר הוא פיזי או מורונטי, סופי או מוחלטופי. ואולם, בלא קשר לאמור, מתת הדעת תאפשר להויות לא-אישיות לחשוב, ותעניק להן מודעות על אף היעדרה המוחלט של אישיות.

לעומת זאת, מקור העצמיות של נאצלות האישיות – בין אם אנושית ובין אם אלוהית, בין אם אלמותית ובין אם אלמותית-בכוח – אינו מן הרוח, מן הדעת או מן החומר; היא הינה המתת של האב האוניברסאלי. וכן, פעולה הדדית של כבידת רוח, דעת וחומר, אינה מהווה דרישת-קדם להופעת כבידת האישיות. מעגל האב עשוי לחבוק הויה של דעת-חומר אשר אינה מגיבה לכבידה רוחנית, ואף לכלול הויה של דעת-רוח אשר אינה מגיבה לכבידה חומרית. פעולתה של כבידת האישיות הינה תמיד פעולה רצונית של האב האוניברסאלי.

בעוד שבהויות חומריות לחלוטין הדעת סימוכית לאנרגיה, ובעוד שבאישיות שהינן על טהרת הרוחניות הרוח הינה סימוכית, סדרים רבים מני ספור של אישיות, לרבות בני-אנוש, ניחנים בדעת סימוכית הן לאנרגיה והן לרוח. ההיבטים הרוחניים של דעת היצור מגיבים בבטחה למשיכת כבידת-הרוח של הבן הנצחי; התכונות החומריות מגיבות לדחף הכבידה של היקום החומרי.

כאשר הדעת הקוסמית איננה סימוכית לאנרגיה או לרוח, היא איננה כפופה לדרישות הכבידה של מעגלי החומר או הרוח. הדעת הטהורה נתונה אך ורק לאחיזת הכבידה האוניברסאלית של הפועל האחד. דעת טהורה הינה קרובת משפחה של דעת אינסופית (המתאמת המוחלטת התיאורטית של מוחלטי הרוח והאנרגיה), ונראה כי הדעת האינסופית עצמה מהווה חוק.

ככל שגדולה ההתבדרות בין הרוח לאנרגיה, כך גדלה פעולתה הנצפית של הדעת; ככל שקטנה הגיוניות של אנרגיה ורוח, כך קטנה פעולתה הנצפית של הדעת. פעולתה המרבית של הדעת הקוסמית מצויה, ככל הנראה, ביקומי הזמן של המרחב. כאן, דומה שהדעת פועלת באיזור-ביניים שבין האנרגיה לבין הרוח; אולם זוהי אינה האמת עבור הרמות הגבוהות יותר של הדעת; בפרדיס, אנרגיה ורוח חד הן לכל דבר ועניין.

מעגל כבידת הרוח הינו מהימן; הוא נובע מאישיות האלוהות השלישית בפרדיס, אך לא כל תפקודי הדעת הנצפים הינם צפויים. ברחבי כלל הבריאה הידועה, מצויה בסמוך למעגל דעת זה נוכחות מובנת-אך-במעט אשר תפקודה הינו בלתי-צפוי. היננו מאמינים כי ניתן לייחס בלתי-צפיות זו בחלקה

מסמך 9

לתפקודו של המוחלט האוניברסאלי. אין אנו יודעים מהו התפקוד הזה; אנו רק יכולים לנחש מהו הדבר שגורם לו לפעול; אנו רק יכולים לשער מהי נגיעתו ויחסו ליצורים.

שלבים מסוימים בבלתי-צפיות של הדעת הסופית עשויים לנבוע מחוסר-שלמותה של ההווה העליונה; וכן, קיים איזור פעילויות עצום שבו הפועל האחד עשוי להשיק למוחלט האוניברסאלי. לא ידוע רבות על אודות הדעת, ואולם בכך היננו בטוחים: הרוח האינוסופית הינה הביטוי המושלם של דעת הבורא עבור כל הברואים; ההווה העליונה הינה הביטוי המתפתח של דעת כל הברואים עבור בוראם.

7. מחזירות אוניברסאלית

הפועל האחד מסוגל לתאם את רמות הממשות האוניברסאלית כך שהשכלי, החומרי והרוחני יִכְרוּ בו-זמנית. זוהי תופעת *המחזירות האוניברסאלית*; היכולת הייחודית והעוצמה הבלתי-מוסברת לראות, לשמוע, לחוש ולדעת את כל הדברים, בה בעת שהם מתרחשים ברחבי יקום-על, ולמקד, באמצעות מחזירות, את כל המידע ואת כל הידע הזה בכל נקודה נבחרת שהיא. פעולת המחזירות מודגמת במושגים על כל אחד מעולמות המטה של שבעת יקומי העל. כמו כן, פועלת היא ברחבי כל המגזרים של יקומי העל ובגבולות היקומים המקומיים. לבסוף, מתמקדת המחזירות בפרדיס.

תופעת המחזירות, באופן שבו היא מודגמת בעולמות המטה של יקומי-העל, בדמות העשייה המדהימה של האישיות המִשְׁקֶפֶת המוצבות שם, מייצגת את הסימוכיות-ההדדית הסבוכה ביותר של כל רמות הקיום המצויות ברחבי הבריאה. ניתן לעקוב אחר קווים של רוח החוזרים אל הבן, אחר אנרגיה פיזית החוזרת לפרדיס, ואחר דעת החוזרת אל המקור השלישי; ואולם, בתופעה היוצאת מגדר הרגיל של המחזירות האוניברסאלית קיים איחוד ייחודי ויוצא-דופן של כל השלושה, וזה סימוכיות הן, עד שהן מאפשרות לשליטי היקומים לדעת מיידית על אודות נסיבות מרוחקות בעת התרחשותן.

בעוד היננו מבינים הרבה על אודות טכניקת המחזירות, שלבים רבים מותירים אותנו מבולבלים. היננו יודעים כי הפועל האחד הינו המרכז האוניברסאלי של מעגל הדעת, שהוא האב הקדמון של הדעת הקוסמית, וכן שדעת קוסמית פועלת תחת שליטת כבידת הדעת המוחלטת של המקור והמרכז השלישי. עוד היננו יודעים כי מעגלי הדעת הקוסמית משפיעים על כל רמות השכל ברחבי הקיום הידוע, וכי מכילים הם את דו"חות החלל האוניברסאליים; ובטוחים אנו כי מתמקדים הם בשבע רוחות האב ומתכנסים למקור והמרכז השלישי.

נראה כי היחס שבין הדעת הקוסמית הסופית לבין הדעת האלוהית המוחלטת מתפתח בדעתו ההתנסותית של העליון. לימדונו כי בשחר הזמן הוענקה דעת התנסותית זו לעליון על-ידי הרוח האינוסופית, והיננו משערים כי ניתן להסביר תכונות מסוימות של תופעת המחזירות אך ורק מתוך הנחת פעילותה של הדעת העליונה. אם העליון איננו מעורב במחזירות, איננו יודעים אל נכון כיצד להסביר את הפעולות הסבוכות האלה, וכן את הפעילויות הבטוחות של תודעת קוסמוס זו.

נראה כי המחזירות הינה ידיעת-הכול בגבולות הסופי-התנסותי, ועשויה היא לייצג את הופעת נוכחות תודעת ההווה העליונה. אם הנחה זו הינה נכונה, אזי השימוש במחזירות – בכל שלב שלה – שקול למגע חלקי עם תודעת העליון.

8. אישיות הרוח האינוסופית

הרוח האינוסופית מחזיקה במלוא העוצמה על-מנת לשדר ולהעביר רבים מכוחותיה ומזכויותיה לאישיות ולסוכנויות המתאמות והכפיפות לה.

מסמך 9

פעולת הבריאה-האלוהית הראשונה של הרוח האינוסופית – המתפקדת בנפרד מהשילוש אך בסימוכיות בלתי-נגלית כלשהי עם האב ועם הבן – הפכה לאישית את קיומן של שבע רוחות האב של פרדיס; אלה הן המפיצות את הרוח האינוסופית ליקומים.

לא קיים נציג ישיר של המקור והמרכז השלישי במטה של יקום-על. כל אחת מהבריאות הללו נסמכת על אחת מרוחות האב של פרדיס, הפועלות באמצעות שבע הרוחות המקיפות את המוקמות בבירות יקומי-העל.

פעולת הבריאה הבאה של הרוח האינוסופית, אשר עודה נמשכת, מתגלה מפעם לפעם ביצירתן של הרוחות היצירתיות. כל אימת שהאב האוניברסאלי והבן הנצחי הופכים להוריו של בן בורא, הופכת הרוח האינוסופית לאם הקדמונית של רוח יצירתית של יקום מקומי, ההופכת בתורה לעמיתה קרובה של אותו בן בורא בכל ההתנסות האוניברסאלית העוקבת.

כשם שנדרש להבחין בין הבן הנצחי לבין הבנים הבוראים, כך נדרש להבדיל בין הרוח האינוסופית לבין הרוחות היצירתיות, מתאמות היקום המקומי של הבנים הבוראים. מה שמייצגת הרוח האינוסופית בעבור הבריאה בכללותה, מייצגת הרוח היצירתית בעבור היקום מקומי.

המקור והמרכז השלישי מיוצג ביקום המקיף באמצעות מערך עצום של רוחות סועדות, שליחים, מורים, פוסקים, סייעים ויועצים, יחד עם מפקחיהם של מעגלים מסוימים בעלי אופי פיזי, מורונטי ורוחני. לא כל ההוויות הללו הינן אישיותות במובן הצר של המילה. אישיות מהסוג של יצור-סופי מתאפיינת ב:

1. מודעות-עצמית סובייקטיבית.

2. תגובה אובייקטיבית למעגל האישיות של האב.

קיימות אישיותות של בורא ואישיותות של בורא, ובנוסף לשני הסוגים הבסיסיים הללו, קיימות אף אישיותות של המקור והמרכז השלישי, הוויות אשר הינן אישיותות עבור הרוח האינוסופית, אך אינן אישיותות ללא-תנאי עבור היצורים הבוראים. אישיותות אלה של המקור השלישי אינן משתייכות למעגל האישיותות של האב. אישיותות המקור הראשון ואישיותות המקור השלישי יכולות לתקשר ביניהן הדדית; ניתן לתקשר עם כל אישיות.

האב מעניק אישיות מרצונו החופשי האיש. מדוע עושה הוא כן, נוכל רק לשער; ואיננו יודעים כיצד עושה הוא זאת. אף איננו יודעים מדוע מעניק המקור השלישי אישיות שאינה-אישיות-אב, ואולם כך נוהגת הרוח האינוסופית לכשעצמה בשיתוף יצירתי עם הבן הנצחי, ובדרכים רבות נוספות שאינן ידועות לכם. הרוח האינוסופית אף עשויה לפעול בשם האב במתת אישיות של המקור הראשון.

קיימים טיפוסים רבים של אישיותות מקור שלישי. הרוח האינוסופית מעניקה אישיותות מקור שלישי לקבוצות רבות שאינן נכללות במעגל האישיותות של האב, כדוגמת מנהלי כוח מסוימים. ובאופן דומה, מתייחסת הרוח האינוסופית כאל אישיותות לקבוצות רבות של הוויות, כדוגמת הרוחות היצירתיות, אשר מהוות מחלקה בפני עצמן ביחסן ליצורים הנכללים במעגל האב.

הן אישיותות מקור ראשון והן אישיותות מקור שלישי ניחנות בכל מה שהאדם משייך למושג האישיותות, ואף יותר מכך; הן ניחנות בדעת הכוללת זיכרון, יכולת היסק, שיפוט, דמיון יצירתי, שיוך רעיונות, יכולת החלטה, בחירה, ומגוון גדול נוסף של יכולות שכליות אשר כלל אינן מוכרות לבני התמותה. למעט כמה יוצאים מן הכלל, הסדרים המתגלים לכם ניחנים בצורה ובאינדיבידואליות; הן הינן הוויות ממשיות. ומרביתם אף הינם ברי-נראות בעבור כל סדרי הקיום הרוחני.

מסמך 9

ואפילו אתם, משתחררו מהראייה הנוכחית המוגבלת של עיניכם החומריות, ותקבלו – יחד עם הצורה המורנטית – רגישות מוגברת למציאות הדברים הרוחניים, תוכלו לחזות בעמיתים הרוחניים מהסדרים הנמוכים.

המשפחה הפונקציונאלית של המקור והמרכז השלישי, כפי שהיא נגלית בנרטיבים הללו, משתייכת לשלוש קבוצות גדולות:

I. הרוחות העליונות. קבוצה בעלת מקור מורכב, הכולל, בין היתר, את הסדרים הבאים:

1. שבע רוחות האב של פרדיס.

2. הרוחות המחזירות של יקומי העל.

3. הרוחות היצירתיות של היקומים המקומיים.

II. מנהלי הכוח. קבוצה של יצורי וסוכני שליטה הפועלים ברחבי החלל המאורגן.

III. אישיות הרוח האינסופית. אין משתמע בהכרח מכינוי זה לא כי ההוויות הללו הן אישיות מקור שלישי, אף כי חלקן הינן ייחודיות כבריות רצונית. לרוב מקובצות הן בשלושה סיווגים עיקריים:

1. האישיות הגבוהות של הרוח האינסופית.

2. קהילת שליחי החלל.

3. רוחות סוגדות של זמן.

הקבוצות הללו משרתות בפרדיס, ביקום המרכזי או המשכני, ביקומי העל, והן חובקות סדרים הפועלים ביקומים המקומיים, ואף בקונסטלציות, במערכות ובפלנטות.

אישיות הרוח של המשפחה העצומה של הרוח האלוהית האינסופית, אמונות לנצח על השירות של סעד אהבת האל ושל סעד חסד הבן בעבור כל הבריות התבוניות של עולמות האבולוציה של הזמן והמרחב. הוויות רוחניות אלה מהוות את הסולם החי שעליו מטפס בן התמותה מן הכאוס אל תהילה.

[נגלה באורנטיה על-ידי יועץ אלוהי מאורסה, אשר מונה על-ידי עתיקי היומין לתאר את טיבה ופועלה של הרוח האינסופית.]